บทที่ 5

บทสรุป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ระดับชั้นปีที่ 1 ระดับชั้นปรีคลินิก ระดับชั้นคลินิก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที่ 1 – 6 ปีการศึกษา 2543 - 2544

2. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ระดับชั้นปีที่ 1 ระดับชั้นปรีคลินิก ระดับชั้นคลินิก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที่ 1 – 6 ปีการศึกษา 2543 – 2544

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. **ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

นักเรียนที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในปีการศึกษา 2543 – 2544 โดยสอบผ่านการคัดเลือกที่เป็นระบบโควตาภาคเหนือตอนล่างและจังหวัดพะเยา จำนวน 70 คน และระบบสอบคัดเลือกส่วนกลาง จำนวน 46 คน กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น จำนวน 116 คน

2. **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบเก็บข้อมูล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบเก็บข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูล คะแนนสอบคัดเลือก และคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. แบบเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปีที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปรีคลิกนิก ผลสัมฤทธิ์ทางกรเรียนเรียนระดับชั้นคลินิก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอดปีการศึกษา (ชั้นปีที่ 1-6)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขออนุมัติจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อคัดลอกข้อมูลคะแนนสอบคัดเลือก คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิต

แพทย์ ระดับชั้นปีที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปรีคลิกนิก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนระดับชั้นคลินิก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอดปีการศึกษา (ชั้นปีที่ 1-6)

2. ทำหนังสือขออนุมัติเกี่ยวกับการนำข้อมูลไปใช้ในการทำวิจัยส่งให้คณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. รวบรวมข้อมูลที่ได้ เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป

4. **การวิเคราะห์ข้อมูล**

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. จัดกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนิสิต ที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2543 – 2544 ในระบบการสอบคัดเลือกโควตาภาคเหนือตอนล่าง และระบบการสอบส่วนกลาง

2. จัดกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ ระดับชั้นปีที่ 1

3. จัดกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 2 – 3 โดยการนำผลคูณของเกรดแต่ละรายวิชาคูณด้วยหน่วยกิตของวิชานั้น และนำผลบวกจากผลคูณทั้งหมดหารด้วย ผลรวมของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดในรายวิชาของชั้นปีที่ 2 - 3

4. จัดกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 4 – 6 โดยการนำผลคูณของเกรดแต่ละรายวิชาคูณด้วยหน่วยกิตของวิชานั้น และนำผลบวกจากผลคูณทั้งหมดหารด้วย ผลรวมของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดในรายวิชาของชั้นปีที่ 4 - 6

5. จัดกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 – 6 โดยการนำผลคูณของเกรดแต่ละรายวิชาคูณด้วยหน่วยกิตของวิชานั้น และนำผลบวกจากผลคูณทั้งหมดหารด้วย ผลรวมของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดในรายวิชาของชั้นปีที่ 1 - 6

6. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางกาเรียนระดับอุดมศึกษา และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคณะแพทยศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

6.1 ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1

6.2 ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นปรีคลินิก

6.3 ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นคลินิก

6.4 ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 – 6

6.5 ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1

6.6 ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นปรีคลินิก

6.7 ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นคลินิก

6.8 ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 - 6

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปรีคลินิก รองลงมามีความสัมพันธ์ต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปีที่ 1 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที่ 1 - 6 ตามลำดับ

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบเข้าศึกษามีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 และมีความสัมพันธ์ต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที่ 1-6 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปรีคลินิก ตามลำดับ

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษานั้น ทั้งคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นคลินิก

4. เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของกลุ่มนิสิตประเภทเอนทรานซ์ ในส่วนของคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาจะมีความสัมพันธ์ปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปีที่ 1 เท่านั้น

5. เมื่อพิจารณากลุ่มนิสิตประเภทโควตา ในส่วนของคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปรีคลินิก รองลงมามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที่ 1 – 6 ระดับชั้นปีที่ 1 และระดับชั้นคลินิก ตามลำดับ ส่วนคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษามีความสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นปีที่ 1

รองลงมามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที่ 1 – 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปรีคลินิก และระดับชั้นคลินิก ตามลำดับ

6. ความสัมพันธ์ของคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์มากกว่าวิชาภาษาไทย และสังคมศึกษา ซึ่งคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ จะมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปีที่ 1 มากที่สุด

7. ความสัมพันธ์ของคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในวิชาคณิตศาสตร์ 1 มีความสัมพันธ์มากกว่าวิชาเคมี ฟิสิกส์ และชีววิทยา ซึ่งคะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์ 1 จะมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปีที่ 1 มากที่สุด

8. พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นอุดมศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละระดับในชั้นอุดมศึกษานั้น พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปีที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปรีคลินิก และชั้นคลินิก มีความสัมพันธ์สูงมากกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที 1-6 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที่ 1 – 6 มีความสัมพันธ์สูงมากกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นปรีคลินิก ระดับชั้นคลินิก และระดับชั้นปีที่ 1 รองลงมาตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ค้นพบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษาของนิสิตแพทย์ และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษาของนิสิตแพทย์ มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ถ้ามองในภาพรวมของความสัมพันธ์คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษา จะมีความสัมพันธ์ทางบวกในช่วงชั้นปีที่ 1 ชั้นปรีคลินิก และรวมชั้นปีที่ 1 – 6 โดยคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความสัมพันธ์มากที่สุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปรีคลินิก (r=.316**) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แต่จะมีความสัมพันธ์ในระดับน้อย ซึ่งเป็นไปได้ว่านักศึกษาที่เก่งที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายก็จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาช่วงชั้นปีที่ 1-3 สูงด้วย จากผลการวิจัยจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาร์แชล (1960 : 1100) และชิสสอม และเลเนีย (1975 : 461) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์และเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ได้ดี และงานวิจัยของไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ (2542) ที่พบว่าผลการเรียนในระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยค่อนข้างต่ำ แต่อาจมีความแตกต่างกันในส่วนของคณะ

แพทยศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เรียน 6 ปี ต่างจากนิสิตคณะอื่นๆ ที่เรียน 4 ปี แต่ผลการวิจัยครั้งนี้จะแตกต่างจากงานวิจัยของ จตุพร แป้นมี (2545) ที่พบว่าผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 1 และงานวิจัยของ วัลลี สัตยาศัย (2545) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นปรีคลินิก และในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไนชั้นคลินิก เนื่องจากการเรียนในชั้นคลินิกมีความแตกต่างจากการเรียนในชั้นปีที่ 1 และชั้นปรีคลินิก ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ วัลลี สัตยาศัย (2545) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษามีความสัมพันธ์ขั้นต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นคลินิก

2. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไนชั้นปีที่ 1 ชั้นปรีคลินิก และรวมชั้นปีที่ 1 – 6 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่จะมีความสัมพันธ์มากที่สุดในชั้นปีที่ 1 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ยังเป็นกลุ่มรายวิชาเดียวกันกับการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นปรีคลินิกจะพบว่าความสัมพันธ์มีค่าลดลง เนื่องมาจากการเรียนของนิสิตแพทย์ในชั้นปรีคลินิก รายวิชาที่เรียนส่วนใหญ่เป็นวิชาพื้นฐานทางการแพทย์ที่จะต้องเรียนในชั้นคลินิก จากผลการวิจัยนี้จะสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ วิแหลม (2546) ที่พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาของนิสิตที่จบการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปรีคลินิก แต่มีความสัมพันธ์อยู่ไนระดับต่ำ แต่จะแตกต่างจากงานวิจัยของ จตุพร แป้นมี (2545) ที่พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ และในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นคลินิก อาจเนื่องมาจากการเรียนในชั้นคลินิกเป็นรายวิชาเฉพาะทางวิชาชีพแพทย์ซึ่งแตกต่างจากการเรียนคณะอื่นๆ จากผลการวิจัยนี้จะแตกต่างจากงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ วิแหลม (2546) ที่พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาของนิสิตที่จบการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นคลินิก แต่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

3. จากผลการวิจัยพบว่า เมื่อแยกพิจารณาตามกลุ่มนิสิตที่รับเข้าศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับอุดมศึกษา ในกลุ่มนิสิตประเภทโควตามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษาในชั้นปีที่ 1 ชั้นปรีคลินิก ชั้นคลินิก และรวมชั้นปีที่ 1 – 6 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก หากพิจารณาความสัมพันธ์ในกลุ่มนิสิตประเภทเอนทรานซ์ จะพบว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลางระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 เท่านั้น สรุปได้ว่านิสิตกลุ่มประเภทโควตามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตกลุ่มประเภทเอนทรานซ์ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ ดนัย ติวานนท์ (2535) ต่าย เซี่ยงฉี (2528), ศักดิ์ ภิรมย์ (2529), วนิดา ศุกรีเขตร (2531), วิไล วสุทัฬหการ (2533), รัตนะ บัวสนธ์ และคณะ (2544) และ มีนา สุนันตา (2546) แต่จะแตกต่างจากงานวิจัยของ ดุษฎี ภาชา (2537) ที่พบว่านิสิตที่ผ่านการคัดเลือกจากส่วนกลางมีความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่สอบคัดเลือกจากโควตา

4. จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบเข้าศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในส่วนของกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ ได้แก่วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา และวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษากับคะแนนสอบคัดเลือกวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศาสตร์ แต่มีความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 (r=.251*) ในส่วนของกลุ่มวิชาวิทย์-คณิต ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ 1 ฟิสิกส์ เคมี และชีววิทยา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษากับคะแนนสอบวิชาเคมีและชีววิทยา แต่มีความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์ 1 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 (r = .452**) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมชั้นปีที่ 1 – 6 (r = .199*) และความสัมพันธ์รองมาคือคะแนนสอบวิชาฟิสิกส์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 (r = .348**) สรุปได้ว่าคะแนนสอบเข้าศึกษาที่มีความสำคัญในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษามากที่สุดคือคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ 1 ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริม ทัศศรี และสมภพ ล่ำวัฒนพร (2538) ที่พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกแต่ละรายวิชาอธิบายความแปรปรวนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แตกต่างกันในแต่ละประเภทสาขาวิชา และชั้นปี และงานวิจัยของ เอิบศรี ตุษยะเดช (2541) ที่พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2

5. จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษาในแต่ละระดับชั้น ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 ชั้นปรีคลินิก ชั้นคลินิก และชั้นปีที่ 1 – 6 ต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .612 - .912 มีความสัมพันธ์กันสูงถึงสูงยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ วิแหลม (2546) และวัลลี สัตยาศัย (2545)

ข้อเสนอแนะจากการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษาคือคะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์ 1 คะแนนสอบวิชาฟิสิกส์ และคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นแนวทางในการพิจารณาคะแนนสอบการคัดเลือกเข้าศึกษาคณะแพทยศาสตร์ต่อไป

2. จากผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์ขั้นต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับอุดมศึกษา ดังนั้นควรมีการพิจารณาการใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา เนื่องจากอาจมีความแตกต่างกันในเรื่องของมาตรฐานในการคิดคะแนนเฉลี่ยสะสมของแต่ละสถานศึกษา และควรทำการศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการเรียนของนิสิตแพทย์มีการเรียนที่แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ การเรียนในชั้นปีที่ 1 ชั้นปรีคลินิก และชั้นคลินิก ซึ่งการเรียนในชั้นปีที่ 1 จะเป็นการเรียนวิชาพื้นฐานที่คล้ายกับการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนการเรียนในชั้นปรีคลินิกเป็นการเรียนรายวิชาพื้นฐานทางการแพทย์ที่จะต้องเรียนในชั้นคลินิก จากผลการวิจัยในครั้งนี้ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับคะแนนสอบของกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นคะแนนการสอบวิชาเฉพาะความถนัดทางการแพทย์ เพื่อดูว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปรีคิลนิก และชั้นคลินิก หรือไม่ อย่างไร

2. จากผลการวิจัยคะแนนสอบคัดเลือกกับคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนิสิตกลุ่มประเภทโควตามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านิสิตกลุ่มประเภทเอนทรานซ์ ซึ่งนิสิตกลุ่มประเภทโควตาเป็นนิสิตที่มาจากภาคเหนือตอนล่าง 9 จังหวัดและจังหวัดพะเยา ส่วนนิสิตกลุ่มประเภทเอนทรานซ์เป็นนิสิตที่มาจากการสอบคัดเลือกทั่วประเทศ ดังนั้นควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตทั้ง 2 กลุ่มนี้ เช่น ศึกษาเกี่ยวกับภูมิหลังทางการศึกษา สถานภาพครอบครัว เศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมในการเรียน สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ด้านการเรียนการสอน และอาจารย์ผู้สอน ที่อาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตแพทย์ได้

3. เนื่องจากระบบการสอบคัดเลือกมีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์การพิจารณาตลอดเวลา ดังนั้นควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทบทวนการนำคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมาใช้ร่วมพิจารณาในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา และควรใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากขึ้น